

Posłuchaj

()

[Divinum Officium - Sancta Missa](#)

[Rubryceli Mszalna na Rok Pański 2019](#)

[Kalendarz Liturgiczny Zwyczajnej i Nadzwyczajnej Formy Rytu Rzymskiego](#)

INTROITUS

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
allelúia: et de petra, melle saturávit
eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:2

Exsultáte Deo, adiutóri nostro:
iubiláte Deo Iacob.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui
Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et
semper, et in saecula saeculórum.

Amen

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
allelúia: et de petra, melle saturávit
eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną,
alleluja. A z opoki miodem nasycił
ich, alleluja, alleluja, alleluja.

Ps 80:2

Śpiewajcie z radością Bogu, mocy
naszej, wznóście okrzyki Bogu
Jakuba.

V. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi
Świętemu.

R. Jak była na początku, teraz i
zawsze i na wieki wieków. Amen.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną,
alleluja. A z opoki miodem nasycił
ich, alleluja, alleluja, alleluja.

GRADUALE

Ps 144:15-16

Oculi ómnium in te sperant, Dómine:
et tu das illis escam in témpore
opportúno,
V. Aperis tu manum tuam: et imples
omne animal benedictióne.

Ps 144:15-16

Oczy wszystkich w Tobie, Panie,
pokładają nadzieję, a Ty im dajesz
pokarm we właściwym czasie.
V. Ty otwierasz swą rękę i wszystko,
co żyje, życzliwie nasycasz.

ALLELUIA

Allelúia, allelúia,
Ioannes 6:56-57

Caro mea vere est cibus, et sanguis
meus vere est potus: qui mandúcat
meam carnem et bibit meum
sánguinem, in me manet et ego in
eo. Alleluia.

Alleluja, alleluja.
J 6:56-57

Ciało moje prawdziwe jest
pokarmem, a Krew moja prawdziwie
jest napojem. Kto pożywa Ciało moje
i pije Krew moją, we Mnie mieszka, a
ja w nim. Alelluja.

SEQUENTIA

Proprium missae – Boże Ciało – Festum Sanctissimi Corporis Christi | 4

Lauda, Sion, Salvatorem,
lauda ducem et pastorem
in hymnis et canticis.
Quantum potes, tantum aude:
quia maior omni laude,
nec laudare sufficit.
Lauda thema specialis,
panis vivus et vitalis
hodie propónitur.
Quem in sacra mensa cenae
turbae fratrum duodenae
datum non ambigitur.
Sit laus plena, sit sonora,
sit lucunda, sit decora
mentis iubilatio.
Dies enim sollemnis agitur,
in qua mensae prima recólitur
huius institutio.
In hac mensa novi Regis,
novum Pascha novae legis
Phase vetus terminat.
Vestustatem novitas,
umbram fugat veritas,
noctem lux eliminat.
Quod in caena Christus gessit,
faciendum hoc expréssit
in sui memóriam.
Docti sacris institútis,
panem, vinum in salutis
consecrámus hostiam.
Dogma datur Christianis,
quod in carnem transit panis
et vinum in sanguinem.
Quod non capis, quod non vides,
animosa firmat fides,
præter rerum ordinem,
Sub diversis speciebus,
signis tantum, et non rebus,
latent res eximiae.
Caro cibus, sanguis potus:
manet tamen Christus totus
sub utráque specie.
A suménte non concíus,
non contráctus, non divísus:
Integer accipitur.
Sumit unus, sumunt mille:
quantum isti, tantum ille:
nec sumptus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali
sorte tamen inaequali,
vitæ vel intéribus.
Mors est malis, vita bonis:
vide, paris sumptiónis
quam sit dispar éxitus.
Fracto demum sacraménto,
ne vacilles, sed meménto,
tantum esse sub fragménto,
quantum toto tégitur.
Nulla rei fit scissúra:
signi tantum fit fractúra:
qua nec status nec statúra
signáti minúitur.
Ecce panis Angelórum,
factus cibus viatórum:
vere panis filiórum,
non mitténdus cáribus.
In figuris præsignatur:
cum Isaac immolátur:
agnus paschæ deputátur:
datur manna patríbus.
Bone pastor, panis vere,
Iesu, nostri miserere:
tu nos pasce, nos tuere:
tu nos bona fac vidére
in terra vivéntium.
Tu, qui cuncta scis et vales:
qui nos pascis hic mortáles:
tuos ibi commensáles,
coheredes et sodáles
fac sanctórum civium.
Amen. Allelúia.

Zbawiciela chwał, Syjonie,
W hymnów i kanyków tonie,
Wodza i pasterza.
Z całej duszy chwał Go śmiało,
Gdyż przewyższa wszystko chwałą
I co pieśń zamierza.
Przedmiot chwały dziś przedziwny,
Chleb żyjący i pożywy
Będzie opiewany,
Co przy świętej uczty stole
Był w dwunastu uczniów kole
Najprawdziwiej dany.
Niech pieśń jasna i donośna,
Pełna wdzięku i radośna
Cieszy nas pospół,
Gdyż obchodzim dzień świąteczny.
By w pamięci ważyć wieczny
Prawoż tego stołu.
Uczta tą Król nowy dawa
Nowej Paschy nowe prawa
I dawną ustala.
Przed nowością przeszłość znika,
Cień od prawdy precz umyka,
Światłość noc wygala.
Co Pan czynił przy wieczerzy,
Rzekł, że czynić nam należy
Dla Jego wspomnienia.
Pouczani tą godziną,
Przemieniamy chleb i wino
W ofiarę zbawienia.
Jest pewności naszej skala,
Że się chleb przemienia w Ciało,
Wino Krew się staje.
Chociaż myśl i wzrok nie pojmie,
Wiara naszych dusz rękojmią,
Worek jawie nam daje.
Pod różnymi postaciami,
Zewnętrznymi pozorami,
Skrzyty cud ogromny,
Ciało strawą, Krew napojem,
Lecz Pan cały z bóstwem swoim,
W obu jest przytomny.
Przez biorących nie kruszony,
Nie łamany, nie dzielony,
Cały w nich się mieści.
Bierze jeden, tysiąc bierze,
Ten i dw w jednakiej mierze,
Nic nie ginie z treści.
Biorą dobrzy i grzeszniki,
Lecz nierówne są wyniki,
Życie lub zagłada.
Dla złych śmierć, dla dobrych życie:
Choć jednakże jest spożyte,
Jak różny los pada.
Hostii świętej okruszyna
Niech ci wernie przypomina,
Że to samo odrobina,
Co całość ukrywa.
Nic nie dzieli się w przedmiocie,
Tylko znak się kruszy w krocie,
Lecz nie w stanie i istocie
Pana nie ubywa.
Oto boski chleb aniołów,
Dla pielgrzymów wśród padolów,
Dla synowskich jeno stołów:
Psom nie rzucać chleba.
Stare mieści go przymierze:
Izaak dany w ofierze,
Jagnię - na paschy wieczerze,
Manna - drom z nieba.
O pasterzu, chlebie żywy,
Jezu, bądź nam ilościwy.
Nakarm nas i nie gub mściwy,
Daj nam ujrzeć blogie dziwy
W żyjących kraiń.
Znawco naszych dusz tajników,
Co nas żywisz, śmiertełników,
Uczyn nas współbiesiedników,
Współdiedziców i współników
W wybranych rodzinie.
Amen. Allelúia.

OFFERTORIUM

Levit 21:6

Sacerdótes Dómini incénsum et
panes ófferunt Deo: et ideo sancti
erunt Deo suo, et non pólluent
nomen eius, allelúia.

Kpł 21:6

Kapłani Pańscy kadzenie i chleb
składają Bogu w ofierze, przeto
świętymi być powinni wobec Boga
swego, by nie zhańbili Jego Imienia,
alleluja.

COMMUNIO

1 Cor 11:26-27

Quotiescúmque manducábitis panem
hunc et cálicem bibétis, mortem
Dómini annuntiábitis, donec véniat:
itaque quicúmque manducáverit
panem vel bíberit calicem Dómini
indígne, reus erit córporis et
sánguinis Dómini, allelúia.

1 Kor 11:26-27

Ilekróć ten chleb pożywać, a kielich
pić będziecie, śmierć Pańską
będziecie zwiastować, aż przybędzie.
Tak więc ktokolwiek by pożywał ten
chleb albo pił kielich Pański
niegodnie, winien będzie ciała i krwi
Pańskiej, alleluja.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related